

Aesculus hippocastanum

'Umbraculifera'

Wysokość	4 - 5 m, depending on the breed
Szerokość	3-4m
Korona	globular, later mushroom shaped, compact, dark, dense crown
Kora i gałęzie	thin, brown and smooth bark, sticky buds
Liście	palmate, 5/7 leaflets, dark green, circa 20 cm
Kwiaty	erect panicles, white, May/June
Owoce	prickled, 1 to 3 shiny brown chestnuts
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	few requirements, tolerant to hard surfaces, no asphalt
Wymagania stanowiskowe	Toleruje utwardzoną nawierzchnię
odporność na mróz	4 (-34,4 do -28,9 °C)
Odporność na wiatr	moderate to good
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6)
Drzewo wybierane przez faunę	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), drzewa miododajne dla pszczół
Zastosowanie	małe ogrody
Shape	drzewo wysokopienne
Pochodzenie	unknown, before 1884

Uprawiany na własnym korzeniu, Aesculus hippocastanum 'Umbraculifera' tworzy zrównoważoną formę krzewu, który jest bardzo gęsty i równomiernie kulisty. Osiąga wysokość i szerokość do 3 metrów. Odmiana 'Umbraculifera' jest jednak zwykle hodowana na pniu (A. hippocastanum). Wysokość szczepu wynosi wtedy zwykle 2,20 m, a czasem 2,40 m. Tworzy to ładnie ukształtowane drzewo, które doskonale nadaje się do mniejszych ogrodów oraz wąskich ulic i alei. Przeciwległe liście mogą osiągać średnicę 20 cm. Jesienią przebarwiają się na żółto-brązowo. Kwiatostan jest podobny do A. hippocastanum, tylko wiechy są nieco krótsze. Uderzające jest zabarwienie plamki (plamki na kwiecie) od żółtego do czerwonego. Wzrost korzeni jest oczywiście mniejszy niż u gatunku. Drzewo jest podatne na sól drogową.